

Miền Điện - Inle Lake (Shan)

Sao Khuê

(bản đồ Inle trên mạng Internet)

...Xe đến đón chúng tôi tại phi trường rồi chạy

(hình SK chụp bãi thuyền bên ven đường đi)

theo con đường nhỏ song song với hồ. Trên bãi, những con thuyền neo bến tạo nên bức tranh tuyệt đẹp. Con đường nên thơ, rợp bóng cây xanh và đôi khi còn có những rặng tre rì rào. Khu resort nằm trong khoảng đất trống, ngay chân núi ở cuối hồ. Những nhà ở đây đều là những căn nhà sàn dù có khi không trực tiếp dựng trên nước. Mỗi gia đình được căn “biệt thự sàn” riêng, là một căn phòng rộng có giường rộng và hai nhà tắm một ở ngoài sân có tường vây quanh có vòi sen, một ở trong nhà có bồn tắm và vòi sen. Giường đã được dọn sẵn. Chúng tôi sẽ ở lại đây 3 đêm. Trời còn sớm nên tôi rảo bộ chung quanh căn nhà. Phía sau có một gian nhà với vài cô thôn nữ đang ngồi xe sợi dệt vải. Sợi ở đây lấy từ những ngó sen nên lụa dệt ra rất mềm nhưng cũng rất đắt. Đây không phải là nhà dệt lụa, chỉ là nhà biểu diễn để cho du khách biết sinh hoạt của dân sống trên hồ.

Nhà hàng ăn chung với khu tiếp tân. Bàn ăn đã được xếp trên sàn và đèn đã sáng. Trời đất ối, những con thiêu thân, không biết bao nhiêu mà kể, bao quanh lấy bóng đèn và chúng cũng không ngần ngại bao quanh lấy du khách, khiến cho khung cảnh thiên đường ở đây lại ở dưới mức trần gian một mức. Lúc nào cũng bị những con thiêu thân quấy rối, cả ngày lẫn đêm nhất là ban đêm. Mặc cho cửa phòng đã đóng kín mít, mặc cho giường đã được dọn sẵn nhưng vẫn đầy con thiêu thân. Mỗi phòng đều có cái đèn dầu nhỏ để soi muối và thiêu những con thiêu thân nào nhanh chân theo người chui vào mùng. Nhiều khi đang đêm tôi phải dậy soi thiêu thân, nghĩa là dí bóng đèn dầu vào con thiêu thân cho nó bị thiêu giống như tôi lên lầu soi muối cho con những ngày sau 30 tháng 4 năm 75. Ở Inle, xung quanh là nước cho nên thiêu thân sinh sôi nảy nở vô tội vạ, nhiều ối là nhiều...

Hôm sau, sau khi ăn sáng với bánh mì nóng giòn làm hàng ngày tại chỗ, ngon hơn cả bánh mì baguette Paris, chúng tôi xuống thuyền dạo quanh hồ.

Theo tài liệu, hồ Inle rộng chừng 11km, trải dài 22km từ Bắc xuống Nam và nằm ở độ cao 875 mét so với mực. Hồ Inle nằm trong tiểu bang Shan và là hồ nước ngọt lớn thứ hai quốc gia với diện tích 116 kilômét. Hồ Inle nổi tiếng với những cảnh thiên nhiên thơ mộng. Ngoài những căn nhà nổi, có khi hai tầng bằng gạch còn có cả những khu vườn nổi trồng rau, với dàn mướp, dàn bầu...

Hồ Inle có ngôi chùa vàng, có vườn nổi, có trường học và dân chúng đông đúc. Nhà ở là nhà sàn được dựng lên san sát trong “khu đô thị” nhiều đường ngang dọc có cả bảng tên mang số 1,2,3... như thành phố Edmonton bên Canada nên ít sợ lạc, ví dụ số chẵn là đường ngang, số lẻ là đường dọc....Tôi liên tưởng tới hồ rộng mênh mông khác có tên Mạn Đà Sơn Trang của Vương phu nhân, mẹ Vương Ngọc Yến trong truyện “Thiên Long bát bộ” của Kim Dung chuyên trồng hoa trà và tưới bằng xác người mà người dân quanh đó không thể đến thăm hòn đảo trồng hoa trà nếu không có phép của Vương phu nhân. Muốn tới đó phải chèo thuyền, queo tới, queo lui, queo ngang, queo dọc, queo lại, queo đi... tính theo queo bát quái gì đó nên dễ lạc. Người nào chẳng may tình cờ lạc đến đó thì sẽ bị giết chết làm phân bón cho hoa. Anh chàng Đoàn Dự xem bị giết, sau đặc ân được giữ lại chăm sóc hoa trà...

Ở Miến Điện thì khác. Hồ Inle rất nên thơ, mộc mạc để thăm viếng, để nghỉ ngơi, an dưỡng... Ngoài khu nhà ở là khu đánh cá. Trên mặt nước mênh mông đây đó những con thuyền của “anh Trương Chi” nôm cá. Vẫn quần một cái váy, khoác một cái áo, họ đứng một chân trên chiếc thuyền con. Chân kia xoắn lấy mái chèo để lái thuyền và hai tay quăng lưới hay úp nôm. Cũng có người không theo lối cổ truyền khó khăn này thì một chân đứng, một tay chèo và tay chân còn lại úp nôm.

Sao Khuê xuống thuyền, dạo một vòng nhỏ trên hồ, sau đó thuyền cập bến vào chùa. Chùa Hpaung Daw U pagoda cất sát hồ. Ngay chỗ bước lên có một tầng vàng khổng lồ. Đó là tầng đá mà hằng ngày khách thập phương đến mua giấy vàng để dát lên. Giấy vàng là những tờ giấy bản trên đó đã quét 1 lớp vàng mỏng. Người ta yêu cầu mua loại giấy vàng đắt tiền là loại được quét lớp vàng tốt và dày. Dán giấy vàng lên tượng,

miết cho vàng dính vào tượng và gỡ bỏ giấy bản. Lâu ngày lớp vàng đã dày lên tới 15 cm , không biết bao nhiêu là vàng. Hình như xứ Phật Miến Điện không có ăn trộm, ăn cắp. Còn giữ nét “thơ ngây”, quê mùa, hoang sơ, đặc biệt, cổ kính, Miến Điện như cô gái quê xinh đẹp *hãy còn xuân, trong trắng xuân chưa lấm bụi trần, lòng cô tĩnh lặng như chùa tháp, đem lại bình yên khách viếng thăm...* nên càng ngày Miến Điện càng nhiều du khách. Có dịp quý vị nên ghé thăm nhé.

Đáng tiếc là trận động đất vĩ đại tháng 3 năm 2025 đã phá hủy nhiều ngôi chùa nổi tiếng ở Yangoon và Bagan.

Sao Khuê 2026

Ghi chú : Sau gần 15 năm thăm viếng Myanmar (2013) , bài viết dở dang mới được hoàn thành theo tài liệu và hình ảnh trên mạng. Xin đa tạ các tác giả.